

[Hølge Larsen.]

er fulgt op af nedlægning af amerikanske raketbaser i Tyrkiet og Italien.

Det er for mig noget afgørende, at vi fra et dansk synspunkt kan bidrage til, at der ikke sker nogen geografisk spredning, og at vi også kan bidrage til, at der ikke sker nogen politisk spredning, og derfor sagde jeg i går, at for mig at se er det ideale, at kontrollen med atomvåbnene kan samles hos de 3 magter, som i dag har dem: Sovjetunionen, USA og England. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Erik Kragh i, at man ikke kan afskaffe atomvåbnene, når kendskabet til deres produktion nu engang er kommet ind i verden. Jeg anser det for mest betryggende, at man har kontrollen med dem samlet på så få hænder som muligt, og det ideale mål må naturligvis være, at man engang kan nå dertil, at det alene er De Forenede Nationer, der har kontrollen med atomvåben.

Jeg bør måske føje til — det burde være overflødig — at jeg naturligvis ikke er blåøjet i den forstand, at jeg tror, det er noget, der ligger nær for; men at det er det mål, man bør stræbe efter, er der for mig ingen tvivl om.

Jeg vil dernæst gerne gøre et par bemærkninger i anledning af det, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Poul Møller har sagt.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen omtalte en artikel, der stod i dagbladet Politiken for få dage siden. Det ville jo nok gøre situationen noget klarere, om det ærede medlem hr. Erik Eriksen også havde citeret den nævnte artikels præmisser og ikke havde nøjedes med konklusionen. Konklusionen, som det ærede medlem citerede, var den, at regeringen måtte føle det som en prestigesag at få jordlovene gennemført. De præmisser, som i den pågældende ledende artikel førte frem til denne konklusion, var jo, at oppositionens mangel på politik kunne have drevet regeringen dertil. Det havde været mere korrekt af det ærede medlem at citere artiklens ræsonnement fuldt ud.

I øvrigt vil jeg gerne på mit partis vegne føje til, at det ikke er en prestigesag for os at gennemføre jordlovene. Vi ønsker dem gennemført nu, fordi vi anser det for nød-

vendigt af hensyn til samfundsudviklingen, at det sker snarest muligt.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var også inde på den hyppigt fremsatte påstand, at det ikke er muligt at få øje på radikal indflydelse i døgnets politik. Jeg skal ikke knytte kommentarer til denne venstres gamle yndede påstand, men blot opfordre det ærede medlem hr. Erik Eriksen til at studere venstrepressen lidt indgående. Hvis det ærede medlem gør det, vil han meget hyppigt kunne finde artikler, der jamrer over, at det radikale venstre har en formidabel indflydelse.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var også inde på de bemærkninger, jeg gjorde om det radikale venstre og landsmødet i Odense for 3 uger siden. Det ærede medlem citerede nu ikke helt korrekt; det vil jeg ikke bebrejde det ærede medlem; jeg ønsker blot at rette det. Jeg har ikke sagt i går, at spørgsmålet om skattefradragsreglen og kildeskatten var et hensigtsmæssigheds-spørgsmål. Jeg sagde om kildeskatten, at spørgsmålet om opkrævningsformen var et spørgsmål om, hvad der var hensigtsmæssigt over for skatteyderne. Jeg har heller ikke på det radikale venstres landsmøde udtalt mig for folkeafstemning på spørgsmålet om kildeskatten. Vi har erklæret, at vi ud fra de synspunkter, jeg gjorde rede for i går, er parat til at gå ind i en realitetsforhandling om, hvad der er det mest hensigtsmæssige. Jeg gjorde opmærksom på — og det tror jeg dog er noget ganske centralt i denne sag — at hele den samfundsudvikling, den omdannelse af samfundets struktur i retning af bymæssigt og industrialiseret samfund, som foregår herhjemme, netop gør, at der er grund til at overveje, om de gamle former for skatteopkrævning, vi har, er de rigtige. Det er realitetsforhandlinger om disse ting, mit parti er rede til at gå ind i.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen og i øvrigt også det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på spørgsmålet om skattefradragsreglen og det, som mit partis landsmøde udtalte om en vejledende folkeafstemning, og i den forbindelse drog man også grundlovens § 56 om folketingsmedlemmers ret og pligt til at stemme i overensstemmelse med deres overbevisning frem.